

SANCTI ISIDORI

HISPALENSIS EPISCOPI

DE VETERI ET NOVO TESTAMENTO QUÆSTIONES.

QUÆSTIO PRIMA.

249 1. Dic mihi, quid est inter Novum et Vetus Testamentum? Respondit: Vetus est peccatum Adæ; unde dicit Apostolus: *Regnavit mors ab Adam usque ad Moysen* (*Rom. v, 14*), et reliqua. Novum est Christus de Virgine natus.

2. Unde Propheta dicit: *Cantate Domino canticum novum: quia homo novus venit; nova præcepta attulit, id est, Novum Testamentum.*

QUÆSTIO II.

3. Dic mihi, quanti libri intelliguntur in Novo Testamento? Respondit: xxvii, et in Veteri Testamento legis Moysi xlvi libri sunt; juxta septuaginta duas linguas septuaginta duo libri intelliguntur.

4. Vetus est, quando res alienas tollit homo; Novum, quando propria largitur. Vetus est, quando malum pro malo redditur, unde dicitur: *Oculum pro oculo, dentem pro dente, et cætera, quæ ad vindictam pertinent.* Novum est inimicos diligere. Dominus dixit in Evangelio: *Diligite inimicos vestros; benefacite his qui oderunt vos* (*Matth. v, 44*).

250 5. Vetus est, peccatores in infernum descendere; Novum est, conversos in regnum Domini introire. Et Vetus erit omnes peccatores et impios ad diem judicii in infernum descendere, ubi semper manebunt. Novum est omnes justos in regnum Domini introire; unde sanctus Petrus dicit: *Novus homo, et nova terra* (*II Petr. iii, 13*); et nova erunt in memoria priora.

6. Et Vetus erit in igne purgatorio pro minutis peccatis purgari; Novum, quando purgatus exinde C fuerit in regnum Domini.

QUÆSTIO III.

7. Dic mihi, liber quibus modis dicitur. Respondit: Quatuor: *libri* dicuntur ad legendum, vel librandum. *Codex* dicitur ad condiendum. *Volumen* dicitur ad volvendum.

Num. 1. De hoc opere, et de rationibus quæ persuadent fetum esse genuinum sancti Isidori, quamvis adhuc publicam lucem non viderit, abhinc disputavi in Isidorianis, cap. 64. In eo autem describendo ita librarii errores correi, ut nonnunquam aperta vitia intacta reliquerim, ex quibus genitus scribentis colligi possit. Pro respondit, quod est in Ms., reponi posset respondet, aut responderetur.

5. Ms., *lex Moysi*. Libros Veteris et Novi Testamenti eodem modo septuaginta duos Isidorus numerat in Proemii, initio.

5. Verba sancti Petri sunt: *Novos vero cœlos et novam terram, secundum promissa ipsius, exspectamus.*

6. In Ms. pro minuta peccata; sic passim occurrit

A

QUÆSTIO IV.

8. Dic mihi, prima littera a pro quo accepit nomen a? De angelis, de ante sæcula, de Adam, de anima.

QUÆSTIO V.

9. Dic mihi, quibus nominibus dicitur a? Respondit: Tribus, id est, aleph in Hebræo, alpha in Græco, a in Latino.

QUÆSTIO VI.

10. Dic mihi, *Evangelium* in cuius lingua dicitur? In Græca; et in Latina, id est, bona nuntiatio.

QUÆSTIO VII.

11. Dic mihi, pro quo dixit Dominus ad Abraham: *Exi de 251 terra tua, et de cognatione tua, et de domo patris tui* (*Gen. xii, 1*)? Abraham personam Christi gerebat. Sicut Abraham dimisit terram, et cognationem, et dominum patris sui; venit in terram, quam ignorabat: ita et Christus dimisit gentes suam, hoc est, Iudeorum.

12. Ita eximus de terra nostra nos, quando de divitiis hujus mundi, et de facultatibus contemnimus, et de cognatione nostra, hoc est, vitiis, et de domo patris nostri, hoc est, de memoria hujus mundi.

QUÆSTIO VIII.

13. Dic mihi, nomen *apostolorum* cuius lingua dicitur? Respondit: In Græca; in Latina missi interpretantur.

QUÆSTIO IX.

14. Dic mihi, *episcopus* in cuius lingua dicitur? Respondit: In Græca; in Latina *speculator*. *Episcopus* autem nomen est operis, non honoris. Sciat se non esse episcopum, qui præsse desiderat, non prodesse.

QUÆSTIO X.

15. Dic mihi, *clerus* in cuius lingua dicitur? Re-

nominativus pro ablativo: ac fortasse legendum erit in regno Domini, nisi aliquod verbum desit. Numeri 4, 5, 6, videntur collocari debere ante num. 3.

7. Forte a legendo... a condendo, etc.

8. Ms., pro quid; sic etiam num. 11. Forte ppter quid.

11. In Vulgata: *Egredere de terra*, etc.

12. Pro contendimus forte recessimus, vel concedimus, vel contendimus exire.

14. Sanctus Augustinus, de Civit. Dei, c. 49: *In telligat, non se esse episcopum, qui præsse dilexerit, non prodesse. Vide etiam Quæstionum dialogum sub Augustini nomine quæst. ultim.*

spondit : In Graeca; in Latina sors Domini interpre- A fecit, baptismum vero ad incipiendum Novum. tatur.

QUÆSTIO XI.

16. Dic mihi, abba qua lingua dicitur? Hebreice, Graece pater, Latine genitor.

QUÆSTIO XII.

17. Dic mihi, qui primus fuit clericus? Respon- dit: Sanctus Petrus.

QUÆSTIO XIII.

252 18. Dic mihi, quanta sunt quæ ex nihilo creavit omnipotens Deus? Respondit: iv, id est, angelus, et anima, cœlum, et terra. Reliquæ vero creaturæ ex ipsis procedunt.

QUÆSTIO XIV.

19. Dic mihi, cœlum quid intelligitur? Respon- dit: Angelus, et terra, id est, sancta Ecclesia. Et cœlum animæ justæ, et terra peccatores.

QUÆSTIO XV.

20. Dic mihi, quibus modis creditur Deus? Re- spondit: Tribus sive quatuor, id est, Deus bonus, perfectus, omnipotens, sempiternus debetur credi, quia sine his dici non potest Deus.

QUÆSTIO XVI.

21. Dic mihi, quibus modis adoratur Deus? Re- spondit: Tribus: qui adoratur, non adorat; qui creator est, et non creatura; qui sine peccato est, et peccata dimittit.

QUÆSTIO XVII.

22. Dic mihi, quibus modis facit Deus justitiam cum sanctis suis? Respondit: Tribus: monstrat, ut scient; persuadet, ut diligent; adjuvat, ut perficiant.

QUÆSTIO XVIII.

23. Dic mihi, cur Adam accepit mandatum? Re- spondit: Ne se Deum putaret, sed subditum.

QUÆSTIO XIX.

253 24. Dic mihi, cur vultus Moysi terribilis erat in populo? Respondit: Quia peccatoribus legem dabat.

QUÆSTIO XX.

25. Dic mihi, in Apocalypsi pro quo dicit: Accipe librum, et comedere illum; et erit in ore meo dulcis, quasi mel, et amarus in ventre (Apoc. x, 9, 10)? Respondit: Mellica est Scriptura in ore Ecclesiæ, qui sunt sapientes, et fideles; amara est in hæreticis saevientibus.

QUÆSTIO XXI.

26. Dic mihi, cur circumcisus est Dominus, et circumcidere non debent homines? Respondit: Quia circumcisionem ad finendum Vetus Testamentum

28. Legi potest Dominus pro Deus; et mox an- geli; in Ms. est angelos et reliquas ... creaturas.

20. Cod., credetur... Deum bonum, etc., debetur credere.

21. Melius videretur quia adoratur, etc. Et iterum ac tertio, quia pro qui.

23. Forte legendum se Dominum.

25. Verba Apocalypsis: Accipe librum, et devora illum... et erat in ore meo tanquam mel dulce, et cum devorasset eum, amaricatus est venter meus.

A fecit, baptismum vero ad incipiendum Novum. QUÆSTIO XXII.

27. Dic mihi, cur esurit Salvator? Ut illuderet Satanam.

QUÆSTIO XXIII.

28. Dic mihi, cur non amplius xl diebus jejunavit Christus? Respondit: Ut Moysi et Eliæ concordaret.

QUÆSTIO XXIV.

29. Dic mihi, quomodo pater Judeorum men- dax fuit? Id est: Cain pater Judeorum vocatus est, qui dixit Domino: Nescio ubi est frater meus, quem occiderat. Et pater Cain, id est, diabolus, qui mentitus est Adæ: Quod non morte morieris, si præceptum dominicum transgressus fueris.

QUÆSTIO XXV.

254 30. Dic mihi, cur dictum est: Oculum pro oculo, dentem pro dente, et reliqua quæ ad vindictam pertinent? Respondit: Ut esset timor in populo, ne quidquam licet quod sibi nolebat.

QUÆSTIO XXVI.

31. Dic mihi, justitia quibus vel quantis modis dicitur? Respondit: Quinque: justitia Veteris Testa- menti, justitia Novi Testamenti, justitia ad judican- dum, justitia ad misericordiam, justitia, quæ vide- tur ab hominibus esse.

QUÆSTIO XXVII.

32. Dic mihi, quanta continet ignis in se? iv, id est, urit, illuminat, calefacit et sanetificat. Sanetifi- care autem proprie in sua natura non habet, nec figuram Spiritus sancti tenet, qui urit vitia, cale- facit frigidam animam, sanctificat peccatorem, illu- minat cor, unde tenebras ignorantiae fugat.

QUÆSTIO XXVIII.

33. Dic mihi, quid intelligitur in hoc quod dici- tur: Da partes vii, necnon et viii. Respondit: Judæi non dederunt partes viii, denegantes resurrectionem diei Dominicæ; sed dederunt partes vii, credentes Sabbato. Tu vero crede et honora utrumque, id est, nova et vetera legis, ut non sis Judæus, neque gen- tilis.

QUÆSTIO XXIX.

34. Dic mihi, cur caput nominatur? Respondit: Eo quod hinc capiunt initium sensus et nervi.

QUÆSTIO XXX.

D 35. Dic mihi, eleemosyna qua lingua dicitur, vel quid interpretatur? Graece dicitur eleemosyna, quod Latine dicitur Dei mei munera. Misericordia a misero corde dicta: unde Dominus misericors dicitur, et quod subvenit homini misero corde ha- benti.

26. Forte circumcidì non debent omnes; prius fuit homines.

30. Forte licere pro licet.

32. In Ms. leci pro licet, et tenit pro teneat.

33. Ms., vetera legem. Forte novam et veterem legem. Quid sibi velint hæc partes septem et octo in- dicatum fuit in libro de Numeris, ad cap. 9.

34. Yet. Cod., capiuntur initium sensi.

35. Forte eo quod subvenit homini miserum cor.

QUÆSTIO XXXI.

36. Dic mihi, quantos, vel quales spiritus creavit omnipotens Deus? Respondit: Tres: unum, qui carne non tegitur, id est, angelorum; alium, qui carne legitur, et non cum carne morietur, id est, hominum; tertium, qui carne legitur, et cum carne morietur, id est, jumentorum et brutorum animalium. Homo itaque sicut in medio creatus est, et esset inferior angelorum, superior jumentorum.

QUÆSTIO XXXII.

37. Dic mihi, dilectio vel charitas in quo modis consistunt? In iv. Hoc est, primum in Dei timore, vel directione. Secundum, sicut nosmetipsos, sic Deum amemus. Tertium proximos. Quartum etiam inimicos.

38. Deum ergo plus quam nos diligere debemus: proximum, sicut nos: inimicum, ut proximum. Et nisi Deum primum dilexerimus, nosmetipsos minime diligere poterimus.

QUÆSTIO XXXIII.

39. Dic mihi, regnum Dei quibus modis intelligitur? Respondit: Quinque: id est, Christus, fides, Evangelium, Ecclesia praesens, vel ipsum regnum celorum. Non sicut poenitentia praedicta ante Joannem, quia ipse dixit: *Poenitentiam agite; appropinquavit enim regnum celorum* (*Math. iii, 2*).

QUÆSTIO XXXIV.

256 40. Dic mihi, pro quibus causis se voluit Dominus a Joanne baptizari? Respondit: Pro iv: prima ut quia homo natus est, ut omnem iustitiam impleret et buntilitatem. Secunda baptismus, ut suum baptismum Joannes confirmaret. Tertia, ut aquas Joannes sanctilicaret. Quarta, ut nullus dengnetur a servo suo baptizari, dum ipse Dominus a servo suo baptizatus est.

QUÆSTIO XXXV.

41. Dic mihi, quomodo, vel quando implevit Christus septem gradus? Respondit: Prinus gradus lector, quando aperuit librum Iohannae prophetæ, et dixit: *Spiritus Domini super me* (*Luc. iv, 18*).

42. Secundus gradus exorcista, quando ejecit unam de monia de Maria Magdalene.

43. Tertius gradus subdiaconus, quando fecit vinum de aqua in Chanan Galileeæ.

37. Cod., consistent pro consistunt, et secunda, quarta, pro secundum, quartum.

58. In Ms., potemus pro poterimus.

40. Praestabit legere, ut aquas Joannis sanctificaret; nam i facile veritut in e.

41. Septem gradus, sive ordines plerique theologi distinguunt, sed alio modo eos percepissent.

42. Exorcistæ gradus inchoatus, et denotatus quoque fuit, cum Jesus Christus tetigit aures surdi et muti, dicens: *Ephpheta, quod est adaperire*.

43. Alii dicunt subdiaconatum institutum a Christo in ultima cena.

44. Ex aliorum opinione Christus diaconatum instituit cum in ultima cena corpus suum et sanguinem discipulis dispensavit.

45. Forte, deditque discipulis suis.

46. Censeant alii ostiariatum ante passionem a.

A 44. Quartus gradus diaconus, quando lavavit pedes discipulorum suorum.

45. Quintus gradus presbyter, quando benedixit panem, et fregit, dedit discipulis suis. Istos quinque gradus ante passionem implevit Christus.

46. Sextus gradus ostiarius, quando dixit: *Tolite portas, principes, vestras, et elevamini, portæ aeternales* (*Psalm. xxiii, 7*).

257 47. Septimus gradus episcopus, quando levavit manum suam super capita discipulorum suorum, et benedixit eos.

QUÆSTIO XXXVI.

48. Dic mihi, quid est hoc quod dixit Dominus in Evangelio: *Facilius est camelum per foramen acus transire, quam divitem in regnum Dei introire?*

B Respondit: Quid per camelum, nisi gentiles homines significat? quia antequam Christus veniret, tortuosi, et gembrosi erant, idola adorando, vel colendo.

49. Quid per illud foramen, nisi incarnationis Christi in utero sanctæ Mariæ describitur? Quid per illum divitem, nisi Judæi, qui de legis littera se divites sperabant?

50. Tria refugia Domini habebant, id est, in monte, in deserto, et in mare. Exemplum nobis ad altiorum justitiam ascendere tanquam in monte; contemplativa sectari, tanquam in deserto; fugere, tanquam in mare.

QUÆSTIO XXXVII.

51. Dic mihi, quibus substantiis constat homo? Respondit: Tribus, id est, anima et corpore. Una est anima quæ, dum contemplatur, spiritus est; dum sentit, sensus est; dum sapit, anima est; dum intelligit, mens est; dum discernit, ratio est; dum consentit, voluntas est; dum recordatur, memoria est; dum membra vegetat, anima est.

QUÆSTIO XXXVIII.

52. Septem sunt modi prædicationis, id est, docendo, persuadendo, increpando, arguendo, terrendo, mulcendo et promittendo: hoc est, docendo discipulos, persuadendo personis, increpando superbos, arguendo contrarios, terrendo trepidos, mulcendo iracundos, 258 promittendo pravis et bonis, pravis tormenta, bonis vitam æternam.

QUÆSTIO XXXIX.

53. Dic mihi, qui primus prophetavit? Respondit:

D Christo institutum fuisse inchoative, et denotative, ut sint, cum ementes et vendentes ejecit de templo; compleutive, cum in ultima cena primam sacerdotii potestatem discipulis suis contulit.

47. Episcopatum verum esse ordinem a presbyteratæ distinctum, tenent jam cum canonistis plerique recentiores theologi.

48. Forte et gibbosæ erant. Alii camelum de fune explicant.

50. Videtur id pertinere ad aliam quæstionem, cuius desit initium.

51. Reponendum censeo duabus pro tribus. Multa in fine erat hæc quæstio sic, dum membra vegetal; supplevi ex Opere imperfecto de Numeris fortasse sancti Isidori in Ms. Vatic. Reginae 199, in quo hæc ipsa sunt, et sopra legitur dum sapit, animus, etc.

52. Desit initium hujus quæstionis.

Adam, quando dixit: *Hoc nunc os ex ossibus meis, A et caro de carne mea.*

QUÆSTIO XL.

54. Dic mihi, infans parvulus quantas virtutes habet? Respondit: iv: Non Iesus meininit; non perseverat in ira; non delectatur pulchra femina; non aliud cogitat vel aliud loquitur.

QUÆSTIO XLI.

55. Dic milii, quare fuit diluvium super terra? Respondit: Filii Dei acceperunt filias hominum ex omnibus quas sibi elegerant; natique sunt ex eis filii. Illi fuerunt gigantes, et multa mala fecerunt in terra, et non placuit Domino. Propterea delevit eos Dominus per aquas diluvii.

SANCTI ISIDORI

HISPALENSIS EPISCOPI

MYSTICORUM EXPOSITIONES SACRAMENTORUM

SEU

QUÆSTIONES IN VETUS TESTAMENTUM.

IN GENESIN.

PRÆFATIO.

259 1. Historia sacræ legis non sine aliqua prænuntiatione futurorum gesta atque conscripta est. Nisi pertineret ad præfigurationis mysterium tam multiplex rerum umbra gestarum, nec docens Apostolus dicere: *Lex umbram habet futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum.*

2. Proinde quædam, quæ in ea figurativam dicta vel facta sunt, et sunt plena mysticis sacramentis, adjuvante superna gratia, in hoc opusculo exsequentes inteximus, veterumque ecclesiasticorum sententias congregantes, velut ex diversis pratis flores lectos ad manum fecimus, et pauca de multis breviter perstringentes, pleraque etiam adjicientes, vel aliqua ex parte mutantes, offerimus non solum studiosis, **260** sed etiam fastidiosis lectoribus, qui C nimiam longitudinem sermonis abhorrent.

3. Brevi enim expositione succincta non faciunt de

B prolixitate fastidium. Prolixa enim et occulta tædet oratio; brevis et aperta delectat. Et quia jam pridem juxta litteram a nobis sermo totus contextus est, necesse est ut, præcedente historiæ fundamento, allegoricus sensus sequatur. Nam figuraliter quædam ex his intelliguntur, vere tanquam prophetica indicia præcedentia futurorum.

4. Sane non omnia quæ in lege et prophetis scripta sunt mysteriorum ænigmatibus obleguntur; sed pro his quæ aliquid significant, etiam quæ nihil significant connectuntur. Sicut enim in citharis, et hujusmodi organis musicis, non quidem omnia quæ tanguntur, canorum aliquid resonant, sed tantum chordæ, cætera tamen in totæ citharae corpore idœo facta sunt, ut esset ubi connecterentur et quo tenerentur illa quæ ad cantilenæ suavitatem modulaturus est artifex: ita in his propheticis narrationibus quæcumque dicuntur aut aliquid sonant in significationem

nes sacramentorum; quibus in unum congestis, idem liber dicitur Quæstionum. Plura in præfat. ad Opera Isidori. GRIAL.

Ibid. Qui nimiani longitudinem sermonis abhorrent; ita Paleont. et duo Oxonienses. Quibus nimia longitudine sermonis abhorret, Valent. Quos nimia longitudine sermonis abhorret, Guadalup. Quorum nimia longitudine sermonis abhorret, Laurentian. et Complut. Idem Isidorus, in Regul. monach. : Philargyriæ contagiam, ut lethiferam pestem (monachus) aborreat. GRIAL.

Ibid. Veterum ecclesiasticorum nonna, quorum sententias congregat, paulo post, num. 5 recenset Isidorus. AREV.

5. Et quia jam pridem juxta litteram. Ita Sigebertus de eo: Totum Vetus Testamentum simpliciter expoundenda percurrevit. Hoc nobis deesse magnæ dividiae est, nisi forte id Glossæ sunt quæ vocantur Ordinariæ. GRIAL.

4. Sane non omnia, usque ad connectantur, verba sunt Augustini duobus ex locis aptata, ex xv de Civit., c. 2, et xxii contra Faust., c. 94. GRIAL.

Mysticorum. Arevalus hic scripsérat Secretorum; sed in aliis hujus operis titulis, Grialii editionem secutus, reposuit *Mysticorum*, « quamvis, ait, fortasse magis genuinum sit Secretor. » Retinuimus secundam lectiōnem. Cæterum, hunc loco notam sequentem subjungit Arevalus: — « De secretorum, sive, ut Grialius editit, *mysticorum Expositionibus sacramentorum* quid hoc loco monere expediret, peti potest ex prolegomenis, cap. 65, ubi de hoc opere multa verba feci. Satis nunc sit indicare Grialium auctorem esse earum notarum quibuscum nostras non ita multas interseveramus. Neque vero arguentum ejusmodi est ut longa explicazione opus sit; et ubi sensus commodus ex Isidori verbis eruitur, non est nimis auxie quærendum, an omnino ea ipsa verba illius auctoris quem sequitur expresserit, aut etiam exprimere voluerit. » EDIT.

2. Et sunt plena mysticis sacramentis. Ex his et sancti Ildefonsi verbis, quæ subjiciemus, titulum prorsus jam abolitum huic operi restituimus. Ita enim Ildefonsus in Vita Isidori: *Collegit etiam de diversis auctoribus quod ipse cognominat secretorum exposicio-*